

*Milí čtenáři,
redakce časopisu vám všem přeje
a vyprošuje pokojné a příjemné prožití letních dní,
dětem radostné prázdniny a všem načerpání nových sil.*

*At' vám Bůh žehná a chrání vás. At' je průvodcem na
vašich cestách, at' vede a střeží vaše kroky, abyste na
přímluvu Panny Marie a za přispění andělů strážných dosáhli
bezpečně cíle své cesty a v proměnách času i světa celým svým
životem směřovali k věčnému cíli.*

Dne 27. června 2026 oslavil náš varhaník **Petr Mašláň** významné životní jubileum (70 let). Přejeme mu Boží pomoc a ochranu, zdraví a vše dobré!

**Program bohoslužeb v našich farnostech
a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách
nebo je sledujte na farním webu,
který je na adrese:
www.farnostkostelec.cz**

Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor.

KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Andělů strážných
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 7. XXIV.ročník Vychází v červenci 2026

Římanům 1,21nn

„Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu, ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich smýšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmách. Bůh je nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže zneuctívají svá vlastní těla.“ Vážení čtenáři, začaly prázdniny, doba dovolených, ale také veder. Poznávání a setkávání. Mnohdy řád, který nám řídí a naplňuje čas, a tak nás spoutává, nás ochraňuje od prázdnoty a nicnedělání. Můžeme zákonně zahálet. Ale pozor, všude čeká na nás past, pastičky. Přichází pokušení. Začíná od těla. Tělo bylo drženo v kázni teplotou, řádem, modlitbou, postem. Teď by to vše chtělo vypnout, nechat vše plynout. Říká nám: neomezuj se, odlož, co tě spoutává. Dělej, co je ti příjemné, vyvolává libé zážitky. Ovšem křesťan nikdy nemá zapomínat na vzdávání chvály Bohu, že žijeme, vidíme, že to naše tělo je darem Božím. Ovšem Boha máme chválit čistým srdcem, čistým pohledem. Proto o prázdninách dejme větší prostor k chválám Bohu, zpívat Mu žalmy, sláva na výsostech Bohu a další. A třeba se modlit i růženec. Tak smysluplně vyplňovat čas. Když chválíme Boha, Zlý pokušitel, který nás ponouká ke zneužívání Božích darů, utíká. Boha také chválíme, když se oblékáme tak, abychom druhé nepřiváděly do hříchů. Musíme myslet na dobro druhých i ve volném čase.

Vzdávat chválu Bohu svým tělem, které jsme dostali. A co tetování? Kdyby Pán Bůh chtěl, tak nám zbarví kůži jako ptákům peří. Možná se také zeptat na kožním. Předem!!

Kéž využijeme volného času, který je před námi ke chvále Boží. Do chytrého mobilu si dejme také bibli, zpěvník, obé nás může inspirovat. Přeji požehnanou dovolenou, a abychom se opět mohli setkávat. Modleme se za sebe navzájem.

Upozornění pro rodiče. Jsou různé programy pro děti.

Možnost přihlásit:

Jetway od 11-14 let.

Taxiway od 12-15 let.

Na ten jede také P. Křištof z Českého Brodu a je ochoten vzít každého. Velice doporučuje. Vyhledat můžete na webu. A tam je více táborů, které církev pořádá. Celostátní sekání mládeže v Ostravě. Je tam i den pro rodiny.

Aktuality budou ohlašovány a dávány na web.

J. Lízner

P. František Ferda

František Ferda se narodil se 31. března 1915 v Dražkovicích nedaleko Spáleného Poříčí v rodině zemědělského šafáře. Od dětství se zajímal o přírodu a byl i aktivním hudebníkem. Velice rád hrál na trubku a ve Spáleném Poříčí založil kvarteto. Vystudoval v Praze arcibiskupské klasické gymnázium a pak bohosloveckou fakultu University Karlovy. Dne 29. června 1939 byl vysvěcen na kněze kardinálem Karlem Kašparem. Poté působil jako kaplan v Nýtě, potom v Petrovicích u Sedlčan a nakonec jako kněz v Nechvalicích. Pokoušel se uzdravovat i tělesné neduhy. Dne 16. února 1951 byl zatčen a v procesu s dalšími faráři odsouzen na 14 let. Trpěl, ale nikdy Boha neopustil. Boží dar mu byl seslán po mnohém prožitém utrpení.

Po propuštění na amnestii 11.května 1960 žil u bratra, cestáře v Přechíně. Právě ten mu našel místo v plzeňském pivovaru, kam páter Ferda odchází pracovat - válet sudy. Páter Ferda svými schopnostmi diagnostikovat pacienty udivoval vědecký svět.

Páter Ferda se toužil vrátit k pastorační službě, ale tehdejší mocní byli proti. Páter Ferda zemřel v neděli 7. července 1991 (některé prameny uvádějí 8. července) v sušické nemocnici a dne 16. července byl pochován na sušickém hřbitově za masové účasti vděčných pacientů. Jeho mimořádnou obětavou činností vysoce ocenil v kondolenčním dopise i kardinál František Tomášek.

Vybral R. Jozíf

Z historického kalendáře

- 1.července 1506** zemřel Matěj Rejsek, český stavitel a kameník, pochován je v chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře, kterému věnoval svůj talent a pili (520 let)
- 2.července 1916** byl v Olomouci slavnostně intronizován nový arcibiskup Lev Skrbenský z Hříště (110 let)
- 8.července 1926** zemřel Karel Václav Rais, český spisovatel (100 let)
- 14.července 1766** zemřel František Maxmilián Kaňka, český architekt a stavitel (260 let)
- 16.července 1216** zemřel Inocenc III., velký papež středověku (810 let)
- 16.července 1401** zemřel Tomáš Štítný ze Štítného, spisovatel a náboženský myslitel (625 let)
- 18.července 1861** se narodil František Zapletal, pražský světitel biskup (165 let)
- 20.července 1901** zemřel Antonín Barvitiš, český architekt, jeho vrcholným dílem je kostel sv. Václava v Praze na Smíchově ve stylu starokřesťanské baziliky (125 let)
- 23.července 1926** se narodil Ludvík Vaculík, český prozaik a fejetonista (100 let)
- 31.července 1556** zemřel sv. Ignác z Loyoly, zakladatel jezuitského řádu (470 let)
- 2.července 1951** byli zastřeleni v babické škole tři funkcionáři MNV, ne všechny otázky související s tímto případem byly dosud zodpovězeny, jisté ale je, že výsledkem zavražďovacího soudního procesu bylo 11 trestů smrti a více než 1375 let odnětí svobody. Mezi popravenými byli i tři kněží: Jan Bula, Václav Drbola a František Pařil. (75 let)

Konference **Charis 2026** se letos bude konat **od 8. do 12. července** na Výstavišti v Brně.

<https://konferencecharis.cz/>

Uzávěrka příštího čísla je 18. července 2026

JSEM – A VĚŘÍM

Patnáctiletý žák gymnázia se musel podrobit těžké operaci mozku. Šlo o to, zda si po operaci zachoval své dosavadní vědomosti. Lékař tedy otevřel jeho učebnici latiny: „Můžeš přečíst tuto větu?“ Pomalu, obtížně, slabiku za slabikou student četl: „Cogito, ergo sum.“ „Umíš to přeložit?“ otázal se lékař. Mladík jistě řekl: „Myslím, - tedy jsem“ a spokojeně se usmál. Lékař zářil. Operace se podařila, tato zkouška stačí. Radost: JSEM? EXISTUJI? VÍM!

Ale to není všechno. Existuje ještě hlubší skutečnost, než jen vidět, uchopit, mít. Skutečnost, kterou nemůžeme dokázat hmatem, měřením, výpočty. Můžeme však věřit: někdo nás má rád. Okolo toho ohroženého mladíka byli lékaři, zdravotní sestry, rodiče, sourozenci a spolužáci. Skláněli se nad jeho lůžkem, on vnímal jejich obavy a naděje. Byl obklopen dobrem. Lépe se uzdravoval. Nemoc mu otevřela oči pro vyšší hodnoty, které mu byly dosud skryty.

Tady jsme za hranicemi všednosti. Jaké to obzory se otevírají tomu, kdo vědomě a vděčně řekne JSEM – zároveň může dodat VĚŘÍM! Je lépe s tím nečekat až do rozhraní mezi životem a smrtí.

J. Rybář- Fejetony (vybrala M.V)

Mons. Vladimír Born

11.května 1938 – 16.července.2016

Otec Vladimír byl nejen správce farnosti v Boru u Tachova, ale i obětavý organizátor obnovy a rekonstrukce církevních staveb v regionu, milovníkem vážné hudby. Zasloužil se takřka o všechny církevní památky na Tachovsku. Založil rovněž sdružení Borská Loreta, jejímž cílem bylo kompletně zrekonstruovat a znovu oživit jednu z nejvýznamnějších církevních památek v okrese – právě Loretu v Boru. Byl také organizátorem seminářů katolické sociální nauky k výročí Borských tezí z roku 1883.

Vladimír Born se narodil 11. května 1938 v Teplicích. Záhy osiřel a navíc musel bojovat se svým zdravotním hendikepem.

Od mládí ministroval a zpíval v chrámovém sboru. Jako kněz začal sloužit v roce 1968 v Chebu, poté v Hazlově, Aši, Krajkově, Nejdku. Na počátku osmdesátých let se dostal do Boru u Tachova. Zemřel 16. července 2016 v nemocnici v Plzni a po pohřební mši svaté 23. července 2016 v kostele sv. Mikuláše v Boru u Tachova byl pohřben na hřbitově v Přimdě.

Vladimír Born měl spoustu plánů. Ale dílo, které zanechal, se už za jeho života stalo odkazem pro další a další generace nejen věřících na Borsku.

Vybral R. Jozíf

MODLITBA UVNITŘ A VEN

Modlitba se podle konvenčního chápání stala jednostranným pokusem ovlivnit toho Druhého, kterému říkáme Bůh. Když ji provádíme správně, říká lidová tradice, tak to Boha přiměje, aby nám naslouchal. Vždycky cítím soucit s ubohým Bohem, který dostává tolik protikladných zpráv od zneprátených lidí, kteří se před ním všichni ponižují a snaží se předvést svou víru.

Komu Bůh naslouchá? Když Bůh přijímá tisíce modliteb ohledně výsledku fotbalového zápasu, probíhá snad na nebesích ještě jedna hra, při které Bohu andělé sčítají modlitby za každou stranu, aby určil výsledek?

Jestliže nám jde jen o nás samotné, tak naše snaha neobstojí. Bude to jen obyčejná hloupost.

Ale v Trojičním chápání reality znamená modlitba vždy s láskou a důvěrou vstoupit do vzájemnosti, do určitého vztahu.

Nevím, co se modlit, a vlastně ani jak.

Ale modlitba se ve mně a skrze mě děje. Když se chci modlit, zeptám se: „Co si Bůh teď ve mně přeje?“ Jestliže přicházející odpověď nevykazuje některé z plodů Ducha svatého, jak je vypisuje Pavel v listu Galatským – „lásky, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost a zdrženlivost“ - tak pochybuji, že by šlo o modlitbu Ducha.

Ale jestliže toto hluboké proudění uvnitř mě projeví touhu po uzdravení, odpuštění a smíření, třebaže ne vždycky v podobě, které bych rozuměl nebo snad i chtěl, mohu říci s plnou autoritou: „Jdi s tímto prouděním a ať je to tvoje modlitba.“

Ale pamatuj: na prvním místě je to Boží modlitba a jenom druhotně je tvoje. Proto se všechny velké křesťanské modlitby vždycky obracejí k Otci. Proč? Protože my jsme v Duchu. Modlíme se s autoritou tohoto navádějícího zařízení, činného v nás, a své modlitby vždycky nabízíme skrze Krista.

Trojice a vaše proměna, R. Rohr (vybrala M.V.)

Španělská občanská válka, která vypukla 17. července 1936 (a trvala až do 1. dubna 1939) patří k nejkrvavějším, ale i nejneprehlednějším konfliktům 20. století, zároveň jde o válku, která na velmi dlouhou dobu hluboce rozdělna nejen španělskou společnost.

Válka si vyžádala přes 500 000 obětí (některé odhady zmiňují okolo 1,5 milionů obětí převážně z řad civilistů, včetně poprav a hladu) a byla provázána masivním pronásledováním katolické církve. V rámci tzv. rudého teroru bylo zavražděno 6 832 členů duchovenstva včetně 13 biskupů, 4 184 diecézních kněží a seminaristů, 2 365 řeholníků a 283 řeholnic. V některých diecézích byly ztráty mimořádně vysoké – v Madrid-Alcalá přišlo o život téměř 30 % kněží, v Barceloně 22 % a ve Valencii přes 27 %. Nejvíce byli postiženi františkáni, augustiniáni, salesiáni a klaretáni.

Vybral R. Jozíf

Mariánská poutní místa 133. Modřice – kostel sv. Gotharda

Modřice na nacházejí jižně od Brna směrem na Rajhrad. První písemná zmínka o Modřicích pochází z poloviny 12. století. Kostel sv. Gotharda je pak zmiňován v roce 1222, kdy zde byl kněz Vilém. Zdejší kostel byl možná součástí středověkého biskupského hradu.

Již od dávných dob na toto poutní místo Panny Marie Bolestné přicházeli k soše Piety poutníci. Na svátek sv. Gotharda (5. května) se zde také konala ojedinelá pouť cechu zahradnického.

Chrám, u kterého bylo v roce 1757 zřízeno děkanství, prošel řadou přestaveb a úprav. Části středověké stavby můžeme nalézt na jižní stěně. V ose kdysi západního průčelí, dnes již v interiéru kostela, nalézáme renesanční kamenný portál, datovaný rokem 1540. Na západní straně byla v roce 1738 přistavěna kaple sv. Jana Nepomuckého, která má stát na místě pověstmi

opředené hradní věže. Dochované základy však spíše náležely nejstarší chrámové věži pocházející zřejmě ze 13. století. Pod kaplí byla vybudována krypta. Tragické důsledky způsobil požár, který město zachvátil 7. srpna 1724. Plameny zachvátily kostel, věž i faru a město tehdy až na osm domů leхло popelem. Protože narychlo prováděné opravy nebyly kvalitní, bylo rozhodnuto

přistoupit k radikální opravě. K té došlo v letech 1780 až 1784 a dala chrámu současný vzhled.

U kněžiště kdysi stával přístavek se sousoším Olivetské hory. Vzácný soubor pozdně gotických soch byl v roce 1982 přestěhován pod kruchtu v západní části lodi. Toto mimořádné dílo, snad z okruhu nizozemského sochaře Nicolase Gerhaerta z Leydenu, pravděpodobně vzniklo již před rokem 1482. Soubor tvoří polychromované sochy Krista, apoštolů Jana, Jakuba a Petra a postava anděla. Část souboru je dlouhodobě zapůjčena do brněnských muzeí.

Klasicistní vybavení chrámu pochází v převážné míře z doby poslední velké přestavby, především však z let 1790 až 1800. Oltář a kazatelna jsou z dílny brněnského sochaře Ondřeje Schweigela. Autorem monumentálního obrazu sv. Gotharda, který visí nad oltářem je malíř Ferdinand Licht. Na menze oltáře sv. Kateřiny stojí dřevořezba Madony s dítětem. U signatury je vrocena datem 1432. Podle pověsti dřevořezbu přinesli sv. Cyril a sv. Metoděj.

Pieta Panny Marie naproti vstupu pochází ze zrušeného kostela ve Slatince. Na ploše stropní klenby jsou dvě rozsáhlé fresky. V roce 1930 je

vytvořil žák profesora Františka Ženíška, malíř Rudolf Adámek. Na velké fresce můžeme na vyvýšeném místě, v krajině mezi dvěma kostely, sledovat poutní zastavení. Vlevo poznáváme modřický chrám. Vpravo je kostel z německého Hildesheimu, kde byl sv. Gothard biskupem. Na fresce je v čele se svým starostou zpodobněna řada místních obyvatel. Ústřední postavou je však brněnský sídelní biskup Josef Kupka. Za ním klečící kněz je modřický děkan P. Jan Stránecký, který v letech 1916-1939 v Modřicích působil. Ochranu procesí zajišťuje sv. Gothard, který se vznáší nad hlavami poutníků.

Vybral R. Jozíf

Bitva u Hradce Králové

Bitva 3. července 1866 byla vyvrcholením konfliktu mezi Pruskem a Rakouskem. Bitva byla druhou největší bitvou 19. století (po bitvě u Lipska 1813) a rakouská armáda v ní byla drtivě poražena. Rakouský ústup byl kryt jezdeckem u Střezetíc (na obrázku je památník), protože hrozil masakr ustupující rakouské pěchoty.

Jako důstojník 6. kyrysnického pluku se vyznamenal František Schönborn, který byl vyznamenán za statečnost. Po dokončení studia práv se možná pod vlivem válečných událostí rozhodl pro studium teologie. A nakonec se v roce 1885 stal arcibiskupem pražským a kardinálem.

P.S. Zajímavé jsou apely státní správy v době, kdy pruská armáda po bitvě u Hradce Králové táhla na Prahu. Hlavně slova o nedozírných následcích připomínají pamětníkům situaci po 21. srpnu 1968. V roce 1866 zůstal v Praze z vysokých představitelů Prahy jen kardinál Schwarzenberg, který zabránil případným škodám ve městě.

Námořní bitva u ostrova Vis

Souběžně s prusko-rakouskou válkou probíhaly válečné akce mezi Rakouskem a Itálií. Ve dnech 18. až 20. července 1866 došlo k námořní bitvě, ve které bylo italské silnější a modernější loďstvo překvapivě poraženo. V bitvě se vyznamenala starší dřevěná fregata Schwarzenberg. Fragmenty jejího kapitánského můstku jsou v salonu Tegetthoff na zámku Hluboká. Salon je věnován památce rakouského viceadmirála Wilhelma Tegetthoffa, který ve zmíněné bitvě velel.

V roce 2017 byla za účasti kardinála Duky instalována na ostrově Vis socha sv. Jana Nepomuckého.

Vybral R. Jozíf